

SÁRBOGÁRD és VIDÉKE

társadalmi, közgazdasági és kereskedelemügyi hetilap.

Megjelenik
minden csütörtökön.

Felelős szerkesztő:

Nagybölöni BAKÓ BALINT.

Előfizetési árak:

Egész évre 8 korona.
Félévre 4 korona.
Negyed évre 2 korona.
Egyes szárm. ára 16 fl. lér.

Előfizetési felhívás.

Kérlek azon tisztelt olvasóink, akiknek negyedévi előfizetésük mult heti számmal lejár, hogy megújításukat minél előbb beküldeni sziveskedjenek, mert ellenesében lapunk b. címűkre nem lesz továbbítva. **A kiadóhivatal.**

A közönséghez.

Motto: Vitázz a böles ellen és szeretni fog téged; de ne szólj a balgák ellen, ne hogy magadra vond gyűlöletüket.
Sztipás.

Magunkról, magunknak, mint közönségnek akarok néhány szentenciát elnagyolni abból az alkalmából, hogy a „Sárbogárd és Vidéke” című helyi ujság az első negyedévi futását bevégezte. Elmélkedésre van mostan ok.

Elég különös módon indult meg ez a kis ujság. Egy idegen ember szedte számba a viszonyokat, hogy Sárbogárdnak 5000 lakosa van és nagy kitejedésű, népes vidéke egész a Dunáig. Azon túl nyomda van helyben, melyek mind erősen argumentálnak a mellett, hogy ilyen viszonyok közt helyi lapot kell adni a közönség kezébe, mely akárhogyan biggyessze is az ajkát, a felfuvalkodott türesség — bizonyára a kultúrának szolgálatában végez üdvös munkát.

Tehát egy idegen ember fáradságot nem kímélve indította meg a lapot, számítva Bogárd és a nagy vidék intelligens elemeinek buzgó közreműködésére és gyámolítására. A közönség felelete azonban közöny, vagy legalább 150 előfizetővel nagyon csekély részvét volt. Mert úgy van az minálunk, hogy a politika torka szakadtából jövő hangja mel-

lett egy vidéki lap csendes susogását nem halljuk vagy, ami pedig erkölcsi kötelességünk volna. Lám a vajtai kegyelmes ur, a miniszter gróf első volt a prenumeránsok közt, pedig párisi, londoni lapokat olvashat bécsi lakásán, amennyit akar, de érzi nemes szíve, hogy vidéke lapját pártolni erkölcsi kötelesség.

Hogy hetilapja van egy ilyen nagy községnek, annak célszerűsége fölött okos ember csak nem fog vitatkozni. De ír és maecenás a szerkesztő egy személyben nem lehet. Azért a község és a vidék gondolkozóbb elemeinek kellene összefogni s szellemi és anyagi támogatással pártolni azt az idegen embert, aki itt ujságot alapított és hetenként nem kis fáradsággal ír és irat, hogy a jobb érzésteket gyönyörködtesse és a fanulni vágyókat tanítsa. (Ne tessék mosolyogni, vannak olyanok is, akik gyönyörűséget találnak eb-

T A R C Z A.

Ilonkához.

Ne is tudd meg soha,
Senki se tudja meg,
Mily kimondhatatlanul
Szereltek én téged!
Hogy ébren és alva,
Mindig téged látlak,
Te földre szállott angyala
Széles é világnak!

Ne is tudd meg soha,
Meg senki se tudja meg,
Seivemnek hányszor van,
Rólad gondolatja!
Hogy Te vagy álmaim
Szépséges tündéré,
Hogy Te vagy életem
Édes reménységem!

Ne is tudd meg soha,
Meg senki se tudja,
Kinek egy mosolya
Üdvözíteni tudna!
Üdvösségem vagy Te
És mégis kárhozatom,

És mégis örökké
Imádollt angyalom!

Ne is tudd meg soha,
Senki se tudja meg,
Hogy én Te miattad
Mily ookat szenvedek!
Álbanatom mélyen,
Szívembe van zárva,
Csak az Isten tudja,
Csak az Isten látja!

Fü-fa poéta.

A titok.

Már sok mesét mondtam el onnan a kis utcából s most ma kértek ezen a csöndes nyári éjszakán, hogy meséljek megint. Egyre jobban fárad az emlékezetem, amíg vissza ér oda egyre sürűbb a köd a jelen s a régi idő között?

Nem is jó oda vissza gondolni az összeomlott kopott kis házra meg a kivágott platánokra, a hol mi szegény emberek ábrándokat szőttünk valaha. Büszke palotába, gazdag nagy ur lakik ott, aszfaltos udvara oly kiellen, oly hideg.

Hanem arról a nagy úrról is tudok egy történetet. Nagyon titkos történet, nem

tudja ő maga se, senki se. Hogy én honnan tudom? Csak onnan hogy engem a platánok amikor hosszú sötét éjszakákon át susogtak a fülembe sejtelmesen, megtanítottak titkokat kitalálni.

Régi már ez a történet is, de én emlékszem reá jól, mert éppen itt esett meg a szigeten, éppen ezek alatt a fák alatt:

Ott kezdem, hogy Gárdossy Ervin báró ama palota ura, járt egyszer a kis utcába még akkor, amikor a mi kopott házunk még állt. Ő vette meg; ő pusztította el, hogy palotát építsen a helyére. Vele volt a felesége is, bájos szép asszony. Azt már láttam egyszer a mi vidékünkön arra lent a Tisza mellett egy szegény földbirtokosnak a leánya volt. A gazdag Gárdossy mégis elvette, nemcsak a szépségéért, hanem esudalatos derék leány is volt. Hallottam, hogy a házasság hamarosan ment, nem csodálkozom rajta, összeillő ember, az volt, derék fiatal mind a kettő, boldogan is éltek. Két esztendő mult el az esküvőjük óta, huszonek esztendő volt az asszony éppen azon az estén amikor kijöttek ide a szigetre. Egy kis fálre eső aszfalhoz letelepedve akarták megünnepelni az évfordulót. Gyönyörű nyári este volt. A sötétlő fák titokzatosan bologattak, a virággyak felől édes illatot hozott a szellő,

H I R E K.

ben a kis ujságban.) És nem riasztja vissza a szerkesztőt az sem, hogy uton utfélen belé ütközik a hétköznapi végzetlen feccsége és csacsógása; a gyanús jóakarát magára rántja előtte fekető szemöldökét, fertálymágnási izetlen nyafogás tolakodik hozzá innen onnan.

Mert az olvasáshoz a műveltségnek bizonyos foka s meglehetősen tisztult felfogás szükséges. Míg a műveletlen csak azt kívánja, hogy lásson valamit történni, addig a finomabb izlésű már érezni is kíván. A teljesen kiképzett pedig már reflektálni is akar olvasáskor. Minden szem annyit lát akármely tárgyban, (ha vidéki ujság is az) amennyi látóképessége is van. Nenzon előtt és Nenzon kutyája előtt minő különböző két dolog volt az egy mindenség; pedig a retinára lerajzolódott kép mindakettőnél igen valószínűleg egyforma vala.

A sok rövidlátó és rosszul látó szemnek ne hagyja azért a művelt közönség ezt az ujságot dezakválni az abszolút zéróig, hanem a szerkesztő mellé állva a vidék lelkészei, jogyzói s a kiknek van érzékük a kultúra iránt, az uradalmi intelligens tisztikar, álljanak föl s támogatásukkal mentse meg a szerkesztőt azon szégyenétől, hogy a lap ellen tőró futor és terror miatt letegye a tollat. A hetilap léte vidéken a közönség műveltségének a fokmérője. Sapi enti panca.

Forgács.

főnn a csillagok ragyogtak, lenn a nagy folyó báronyos tükrére családfényt hintett hold-sugar, mintha csak egy nagy fehér menyasszonyi fátyolt terített volna rá.

Kettesbe akartak ünnepelni mondom, olyan boldogan telepedtek le, az asszony csillogó szemmel tekintett körül s úgy vélem kissé elábrándozott. A férfi elment egy pillanatra valami rendelést tenni. Az asszony magára maradva, felsóhajtott. Amikor az ura visszatért nem jött egyedül. — Egy régi jó barátját hozta el, akit rég nem látott, akivel együtt járt iskolába, úgy mondotta, a legjobb barátja, talán az egyetlen. Én ismerem azt az embert. Ő is Tiszahátról került föl ide. Most orvos. Ismerle az asszony is. Én tudom, hogy ősmerte egészen bizonyosan. Meg is volt lepve, hogy meglátta, nagyon meg volt lepve, hogy a mikor az ura bemutatja neki, úgy veszi mint ősmereit.

Ne gondoljatok rosszat arról az asszonyról. Majd elmondom, csak hallgassatok. Hogy honnan tudom? mondtam már, hogy a platanok tanítottak meg az olvasni a titokzatos éjszakanál titokzatosabb, de tisztán női szívből. — Mert a női szív mindig tisztá, de nem minden nőnek van szíve.

Hármasba ünnepeltek tehát az évfordulót, Csöndesen beszélgettek. Csak az ass-

— *Személyi hír.* Gróf Zichy Aladár e hó 19-én a délutáni gyorsvonattal érkezett meg Budapestről s ment haza vajtai birtokára, ahonnan 21-én délelőtt utazott vissza Budapestre.

— *Házasság.* Dr. Horváth Gyula volt sárbogárdi járásbírósi aljegyző, jelenben székelyvári törvényszéki aljegyző e hó 24-én tartja esküvőjét Klökner Margit kisasszonnyal Budapesten. Szerencse kísérje frigyüket.

— *Megint tűz.* Nap-nap mellett tűz van Sárbogárdon, vasárnap délután 3 és 4 óra közt férevert hurang kongások riasztották fel a lakosságot. Bende Jánosnál égett le egy szalma kazal. A tűz keletkezése ismeretlen. Még szerencse, hogy Sárbogárd lakosai oly lelkesen sietnek a tűz színhelyére és oly odaadással működnek, úgy, hogy ritkaságok közé tartozik, hogy egynél több ház vagy melléképület leégjen, ami a lakosság dicséretére válik. A tűz elfojtására nagy elnyit nyújt az előjárásnak azon ügyes határozata, mely szerint azon lovas gazdáknak, ki a vízi feckendővel leghamarább a helyszínén megjelenik, 20 koronát jutalmat kap.

— *Garazdalkodó majom.* Dovelec Henrik állatsereglettel, pannoramájával a napokban Seregyésen át Sarosd felé tartott. A szőlőhegyek közt határván, az állatsereglet egyik tagját, János ömajomságát oly ellenállhatatlan vagy fogia el az érett szőlő láttára, misztán eljárt elrendő egy erőszakos rugaszkodás, misztán diadla magát celajából, a ferslagból. A direktor mindjárt megneszele a szökést s a személyzetel János bácsi elfogására indult. De hiabavaló volt minden keres, könyörgés, János bácsi rajuk se hederített, mert megkóstolván a szőlő nedűjét, fáról-fára ugrálva, esodaszarvas módjára csalogatta mindig mesz-

szebb-messzebb a társaságot. Bésestedvén, az üldözésbe, hajtásba bele fúradván, Sasodon ütötték föl a sátorlakat s innen csalogatták Jánost naponta, hogy: gyere haza, minden meg van bocsájtva. De hiába o nagyelkü amnesztjának. János még eddig nem jelentkezett. Azonban jelentkeztek a szőlőtulajdonosok, kiknek minden szőlőjét megeszte János. Az asszony nép nem is mer elmenni a szüretre mert akik látták Jánost, nagyon veszedelmesnek, harciasnak mondják s sok más rossz hír is került forgalomba. Mint hírik, Thoman segédjegyző, Jambrik máv. hivatalnokkal a napokban hajlő vadászatot rendeznek János bácsira s ha addig odébb nem áll más határba, az ördög belé bujlik a János bácsi irhájába. A vadászat irant óriási az érdeklődés.

— *Kanyaró járvány.* A kanyaró járványügyi üleg lépett föl városunkban, a kellő óvintézkedéseket megtették. A ref. és kath. iskolákat bezárták.

— *Bírósi végrehajtók országos értekezlete.* A magyarországi bírósi végrehajtók november 3-án Budapesten, az újvárosi háza épületében tarthatatlan helyzetük orvoslása céljából értekezletet tartanak.

— *Uj furott kukak.* A második új furott két városunkban a két iskola és templom közti kis teren csaknem készen van annak bevezésével még az őszön a harmadik is Tinodon elkészül s így városunk minden részében lakók jó és egészséges vízhez juthatnak. Az új kutak létrehozása előjáróink dicséretére válik. Nem vagyunk önzők, a jóert elismeréssel és dicsérettel adozunk, de a hiányokat sem nézzük tétlenül. Ennek következtében megis elteljük azon óhajunkat, hasson oda az előjáróság, ha már a képviselő testülettel nem is tud bődögülni, hogy a gyalogjáró a vasutig elkészüljön.

— *Negyedszázados jubileum.* Impozánsan ünnepelle meg Sarosd község és a környék intelligenciája f. hó 15-én Keller

Későre jart már az idő. Az orvos bucsuzott. A barátok kettesbe maradvaszőlőnül ültek. A férj feleségére nézve kérdezte egyszerre:

Mondd, boldog vagy-e?

Az asszony összeresztent a kérdésre, de uralkodott magán,

Nagyon boldog, susogta! . . .

A mikor aztán hazatértek és egyedü maradt, elővetve egy kis dozból a hervadt rózsaszálat. — Nézte sokáig és tizenhat éves korának sok gyönyörű alma, búbajos titka gondtalan boldogsága egy pillanatra így fölfeledt a szívében.

Remegő puha kezével szorongatta a száraz fakó virágot, a melyről nem tudott senki csak ő az a másik azt hitte, hogy ő eldobta rég.

Csak nézte . . . nézte a rózsát s aztán összemorzsolta porra zuzta s mialatt elpusztította könnyes szemekkel nézett bele az éjszakába.

Halj meg te elhervadt virágszál egészen, úgy sincs fölebrédésed, amint hogy tizehat évem ellúnt tavaszra sem tér vissza sohasem.

szony szeme tévedt el néha, mintha meszszire nézné valahová nagyon messzire. . . .

Lenn a Tiszaháti falu mellett, az erdőben majalis volt egyszer, tizenhat éves leány keringőzött egy lúval, aki husz éves volt. Ahogy a zene elhalgatott, sétára indultak az erdőben . . . Gyerekes idill volt az egész. Hűséget esküdtek egymásnak s a fiú megcsókolta a leányt. Ebben a tiszta csökbén egy élet üdvit fogadta s egy rózsát adott a leánynak.

Tíz éve már elmúlt. Most az asszony báróné s az orvos szegény küzködő ember.

A férj megint fölkel s magukra hagyta őket. Csak egy pillanat volt. A férfi és a nő szeme összevillant. Hallgattak; de az asszony nem birt magával.

Emlékszik? kérdezte halkán.

A férfi némán, szomoruan bólintott.

Meg van még a rózsá, eh meg van mondtá az asszony. — Minek, kérdezte az asszony. — Lang vörös arccal felelt a nő.

Magam se tudom csak megőriztem.

Tizenhat éves leánykoromra emlékezett. Elhervadt már rég, mondtá aztán a férfi s beénezt az éjszakába.

A mikor a báró visszatért már csöndben voltak. De az emlékezés mint a tavasz illatos szellője az alsó lombokon, úgy átsuhánt a szíyükön.

Ferencz sárosdi állomásfőnök, máv. ellenőr vasuti szolgálatának 25. éves évfordulóját. Délután egybegyűlt publikum Dr. Kerbolt László körorvos vezetésével kivonult az állomáshoz, hol először Jambrik Bertalan miv. hivatalnok üdvözölte szép szavakkal a jubilánst a vasutasok nevében. Majd Dr. Kerbolt vette át a szót, ki frappanszerű végződő beszédben egy értékes aranyórát láncsal adott át a jubilálóknak nevében Kellernek negyedszázados szolgálatára emlékéül. Kellernek könnyekig meghatotta a szeretetnek, tiszteletnek e nagy megnyilatkozása s a meghívatottságtól többször felbeszakadt szavakban köszönte meg a nem várt szép óvadót. — Este a Tulipán csárdában a Jambrik kör 50 terítékes bankettel rendezett tiszteletére, hol a jó kedv, jó bor, tanc, no meg a sok díkcio a reggeli órákig együtt tartotta a társaságot. — Keller állomásfőnök az óvációra nagyon reá szolgált. Kiváló tulajdonai, egyénisége, hivatali s közügyekbeni lelkiismeretes, pontos s hasznos munkássága a 25 év alatt számtalan tisztelőt, barátot szerzett neki, kik iparkodtak is e napon az iránta érzett szimpátiájának, ragaszkodásának kifejezését adni. A negyedszázadból 22 évet Sárosdon töltött. De senki nem gondolná, hogy ennyi idő terhe, gondja, öröme, bánata zajlott volna lekörfülte. Mint az est egyik szónoka megjegyezte: „Elmult az idő a nélkül, hogy fonyadó öszt hozott volna magával,“ mert mint mindig, most is a fiatalos hév, jó kedv, a munkához való szoros ragaszkodás, öröklék kedélyes szív napsugaras nyara süt körülött. Viritsen is még felvette sokáig, családja boldogságára, feljebbvalói teljes megelégedésére, tisztelői, barátai örömeire

Volt vala egy CABARET,
Amelyből rendezése előtt SCHLUSS lett.

Kiadó- és laptulajdonos: Spitzer Jakab

CSARNOK.

UTIJEGYZETEK.

Egy kis utazásról jegyzetet készítettem, melylyel ismertetni kívánom Erdély és a székelyföld szépségeit. Jegyzetem a látni valók vajmi kevés részleteit tüntetik föl és mégis csodálkoznunk kell, hogy Svájcot, Tirolt és Stájerországot annyian keresik fel azok, kik még hazájukat sem ismerik egészen.

Ha a fiatal gavallértól — az idegen tudósok — külföldön — szép hazánk Erdély felől tudakolnak, nem tud felelni. Nem ismeri.

Nem beszélhet történelmi nevezetességeiről, váromjairól, gazdag bányairól városairól, világhírű fürdői és viziről, nem néperéről és a székelyföldről, mely pedig felér Svájccsal, hazáját nem ismeri, a külföldet bujja, pénzt ott költi el, míg a magyar

Amerikába a székely pedig Oláhországban vessz el.

Nagy szükség volna hát Erdély és a székelyföld megismertetése, s hogy csak egy parányi fogalma legyen az ismeretlen olvasóknak a gyönyörű vidékről az első részletben csak két kis utronal néhány nevezetesebb részleteit — sorolom itten fel.

Athaladva a királyhágón, kincses Kolozsvárt onnan rövid pihenő után utam a keleti kárpátok körébe vezet: hol égre lövő bércek alján él egy marok nép, törzsgyökeres magyar nép: szorgalmas, értelmes, ügyes, valóságos művészetelbég, századok óta bástyája Magyarországnak, mentő vára az Erdélyi magyarságnak, amellet erős, mint az a szikla-lánczolat, mely festői szép völgyeit, aranykalászos romait készíti a nép a székely nép, földje a székelyföld. E nép közt Marosvásárhelyt álltam meg.

Kolozsvár felől érkezve a Maros gazdag völgyén bortermelő hegyoldalak mentén a haladva a Maros két partjai csinos falak vannak, Malomfalván br. Kemény Domokos kastélya. Medgyesfalván a Lázár grófok kastélya, melynek homlokzatán ezen felírás olvasható „Isten a főgondviselő.“

Marosvásárhely első városa a székelyföldnek 15000 lakossággal. Még Betlen Gábor tette sz. kir. várossá. Mintegy 30 országgyűlést tartottak faljai közt.

De legfényesebbek 1848—1849. szabadságharczban szereplései Bem vezetésével.

A piacztér közepén szobrot emeltek Bem József tábornok dicsőségének.

Mellette van a bodorkut vagy zenélő kut Bodor Pál a készítő, ki pénz csinálásáért börtönbe került, azon kéréssel járult, engednék meg, hogy zenélhessen utóhátra magának. E kérésnek engedve a szerkesztőtől egy szöveget kihuzott és többet nem zenélt az óra azóta.

A Szentmiklós utcába 1631 előtt épült a Teleky ház, hol a Teleky könyvtár van 70,000 darabtól álló könyvvel. Teleky Sámuel gróf alapította 1800-ban, melyben sok becses más helyen fel nem található könyv van.

A piactól délkeletre van a dombtetőn épült vár, melyen a Domonkosoknak már a 15-ik században volt templomuk. Batori István 1492-ben várrá alakította, mely ma is teljes

épségben van. Itt van az 1446-ban épült templom is, melyben az Erdélyi rendek János Zsigmond fejedelm jelenlétében mondották ki a vallási gyakorlatot.

E templom sirboltjában alussza örök álmát Betlen János kancellár és történet író is.

A vár mellett van a posta-rét, hol egy granit emlék jelzi a helyet, hol Török János, Gálffy Mihály és Horváth Károly székelyvértanuk 1854-ben kivégeztettek.

Innen Szászrégen felé haladva a szép Marosvölgyön látni Maros-szentgyörgyön a Mariaffy kastélyt, továbbá saránberken a Gróf Teleky Samuel, Gemnyeszezen a Gr. Telekyek ősi fészket; Abafáján a Huszár bárók kastélya.

Radnótfáján a Toldalagy és Macskásiék kastélyát, míg nem elérkezünk Szászrégenig.

Szászrégentől kezdve mély ut vezet Borszék felé, talán a világ egyik legszebb útja és völgye a Maros mentén — a Kemény bárók ősi várkastélya van. Fennebb Golányon az ut mentén egy szikla áll magában. E szikla onnan nevezetes, mert bele van vésve a Vig Albert neve ez volt az első ember, ki tutáját a Maros hátára letette, e szikla az ő dicsőségét hirdeti és tette nevezetessé és felejthetetlené nevét.

Folytatása következik.

Közgazdaság.

Kimutatás az 1907-ik év október hó 23-án zárlat alatt álló községekről:

Sertésvész miatt: Herczegfalva, Alsó-szentiván, Nagylok, Sarbogárd és Czece.

Sertésorbáncz miatt: Czece.

Lépfene miatt: Igar.

Ragadós száj- és körömfajás miatt: Káloz.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

150 Seregcs. Küldeményét közöljük és kérjük mások is fölkeresni, szívesen várjuk. Egyben tudatjuk, a hirlapi közlemények nem a kiadóhoz, hanem jövőben a szerkesztőséghez küldendők. A szerkesztőség hatáskörébe tartozik, hogy azok kiadhatók-e, vagy nem.

Tarokk játékokban pedig, ha valaki elskartolja magát, azzal bűnhődik, hogy ő fizet.

Niobe, Sarbogárd. A 10-ik számunkban Sárosdra értesítettük, bocsásson meg tévedésünkért. „Almodtára“ című költeményéből ítélve még sok szépet várhatunk. Legyen továbbra is a mi kis munkatársunk.

467 szám.
1907. végrh.

Árverési hirdetés.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881 évi LX. t.c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a sárbogárdi kir. járásbírósnak 1907. évi V. 266. számú végzése következtében Dr. Rektorisz Lajos ügyvéd által képviselt Weisz Adolf javára Talapa Antal ellen 242. korona 87 fillér s jár. erejéig 1907. évi szeptember hó 28-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján le- és felülfogalt és 611 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: butorok és sertések stb. nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a sárbogárdi kir. járásbírósnak 1907. évi V. 266. számú végzése folytán 242 kor. 87 fillér tőkekövetelés ennek 1907. aug. 19-tól járó 5% kamatai, 1/2 % váltódíj és eddig összesen 47 kor. 41 fillérben bíróság már megállapított költségek erejéig Czeczén, ados lakásán leendő megtartására 1907. október hó 31-en délután 1/23 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsoron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfogaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.c. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Sárbogárdon, 1907. évi október hó 18. napján

Bakó Balint
kir. bír. végrehajtó.

Értesítés.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy itt helyben Győri Miklós kovács ur házában (Andrássy-ut) egy a mai kor igényeinek teljesen megfelelő

uri szabó üzletet nyitottam.

Sok évi tevékenységem e szakmában feljogosít arra, hogy a nagyérdemű közönséget minden tekintetben kielégíthessem.

Becsés partfogásukat elvárva, maradtam

kiváló tisztelettel

Vohl Miksa

férfi szabó.

Névjegyeket, eljegyzési és lakodalmi értesítéseket a legújabb divatu papirokon csinos és izléses kivitelben készít Spitzer Jakab könyvnyomdája Sárbogárdon.

A kiadóvatal ezennel közhírré teszi, hogy ingatlan árverési hirdetményeket 7 koronaért, ingókat pedig 6 koronaért közöl.

Olcso

csomagoló

papir!

6390 nagy, 50 kl. súlyú

szürke csomagoló 100 iv 1 kor. 80 f.

kék csomagoló 100 iv 2 kor. 30 f.

kapható **SPITZER JAKAB**

papirkereskedésében

SARBOGÁRDON.